ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Μ.

Σπανίως συναντᾶ κανεὶς τόσον ἁρμονικὸν σύνολον, ἡ ἐμφάνισίς της θυμίζει ἕνα τεχνικὸ σονέτο, ἐξαιθέριοις συντονισμὸς, ὁλοειδέστατος, φυσιογνωμίας, ντυσίματος, ὁμιλίας, ποῦ χαρακτηρίζονται ἀπὸ μία φανέτσα ἀληθινὰ ἀριστοκρατική. Ἡ ἐμφάνισίς της ὑποκινεῖ θαυμαστικὰ βλέμματα, ἡ φυσιογνωμία της λεπτὴ σὰν σάξ, τὸ ντύσιμό της ὄνειρον καλλιτεχνικῶν συνδυασμῶν, ἡ σιλλουέττα της μύχος παρίδρυν λουλουδιοῦ. Ἡ ὁμιλία της ἐξαιρετικὰ καλότροπη, σὲ τέμπρο εὐχάριστο καὶ ἤρεμη σὰν ρυάκι ποῦ κατρακυλᾶ σιγόφωνα. Εἶνε ἐκλεκτὴ μεταξὺ τῶν πλέον ἐκλεκτῶν διότι τὴν διακρίνει ἀνατροφὴ ἐξαιρετικὴ ποῦ εἶνε σπάνιο φαινόμενο γιὰ τὴν ἐποχὴ ποῦ ζοῦμε.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— *Ὡραία κοσμικὴ συνάθροισις τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν στὶς Ἱπποδρομίες. Γνωστὸς κόσμος, ἀραιαὶ ἐμφανίσεις, φθινοπωινὰ φορέματα, καὶ ντεμποῦτο γουναρικῶν παρ' ὅλην τὴν ἐπικρατοῦσαν ζέστη.*

— *Ἀπὸ τὶς πλέον ζηλευτὲς ἐμφανίσεις ἡ κ. Νίνα Ἰ. Φωτιάδη μὲ ταγιὲρ στρὶκτ μπλὲ-μαρόν, κ. Νάντα Ἰ. Κυριακοῦ κομψὸ σύνολον μαῦρο καὶ λευκὸ, Μὶς Ντόλλα Λόμπρον τζάμπερ ἀπὸ τζέρζεϊ μπὲζ μὲ γραμμὲς σαρτρὲζ, μπὲζ καπέλλο, καὶ λουλοῦδι μοδέρνο ἀπὸ ταφτὰ σαρτρέζ. Μὶς Μικέττ Ζαφειροπούλου φόρεμα ἁπλὸ κρὲπ-ντὲ-οὶν, γκὶ μπλὲ καπέλλο καὶ μαντὼ γκρὶ μπὲζ, Μὶς Ἰρὲτ Ν. Μακκᾶ ἀπάνθισμα χάοιτος μὲ σύνολον γκρὶ-ἀρζὰν, Μὶς Γ. Ρωσσέτη ὡραῖο σύνολον μπὲζ καὶ καφὲ, κ. Θεοχάρη γκρὶ-μπὲζ φόρεμα καὶ μαντὼ μὲ γοῦνες «λὲντζ», καπέλλο καὶ περιλαίμιον ἐκρεβὶς, Μὶς Ἰ. Γουπόρη μπλὲ-ντὲ-οὶν φόρεμα καὶ μαντὼ γκρὶ μὲ ρενὰρ γκρί.*

— *Παρατηρεῖται ὅτι αἱ περισσότεραι ἐκ τῶν παρευρεθεισῶν προσέρχονται μὲ φορέματα ἁπλᾶ ποὺ τὰ διακρίνει ἀφέλεια καὶ κομψότης καὶ αὐτὸ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ προσδίδεται στὴν ἀνωτέρω συνάθροισιν ὁ πραγματικὸς χαρακτῆρας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἱπποδρομιῶν.*

— *Βαρόμετρον ποῦ ἐξαγγέλει τὴν κοσμικὴ κίνηση ἢ ἀκινησίαν τῆς παραγγελίας τῶν τουαλεττῶν στὰ κυριώτερα ραπτικὰ ἐργοστάσια, στὰ ὁποῖα φέτος παρατηρεῖται ὑπέροπτε μεγάλη κίνησις καὶ ἀθρόαι παραγγελίαι βραδυνῶν καὶ ἀπογευματινῶν τουαλεττῶν.*

— *Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἀπογευματινὴ δεξίωσις τσάϊ-μαζόγκ παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀποστολίδη.*

— *Ἡ οἰκοδέσποινα κομψοτάτη μὲ ζωρζὲττ μπλὲ-μαρὲν μὲ πολλὰ βολάν, καὶ περιδέραιον μοδέρνο ἀπὸ πέτρες-καμποσὸν-μπλὲ ἐλεκτρίκ. Κα Φορέστη μὲ μπλὲ-νουὶ κρεπελέττ καὶ ρενὰρ ἀζαντὲ καπέλλο πολὺ χαριτωμένο ἀπὸ πάνν γκρὶ σχῆμα τόκ. Μὲς Ρίκα καὶ Ντέπη Γ. Χρυσοχοΐδη δυὸ προφαντὲς καὶ εὔμορφες μπὰκ-μὶς ἡ μία μὲ κρεπέλλα γκρενὰ καὶ τριαντάφυλλο ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, μαντὼ ἀπὸ «Felledа» μπὲζ γαρνιρισμένο μὲ μπάντες ἀπὸ καστὸρ κρενέ. Ἡ ἄλλη μὲ φόρεμα μπὲζ καὶ μαντὼ ἀπὸ κασὲ πράσινη γαρνιρισμένη πλούσια μὲ γοῦνα «lynx». Μὲς Πουλοπούλου σύνολον κομψὸ γκρὶ-μπλὲ καὶ γοῦνες γκρί, κ. καὶ κ. Οἰκονόμου σύνολον γκρί, Μὶς Ντεσάρμ ὡραιοτάτη ἐμφάνισις μὲ ζωρζὲττ γκρὶ ὡραῖο μοντέλλο. Λελούγκ, καπέλλο καὶ μαντὼ πράσινο. Μὲς Νικολαΐδη κομψὲς κορμοστασιὲς ἡ μία μὲ μπλὲ κοπετέγκι ἡ ἄλλη ἐκρεβὶλλ τουαλέττες.*

— *Μὶς Ρόστοβιτς μὲ εὔμορφη τουαλέττα ἀπὸ βελοῦδο φασονὲ καὶ ἐμπριμὲ μὲ ντεσὲν λαμέ.*

— *Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μπρὶτζ σὲ ὀλιγάριθμον φιλικὸν κύκλον παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Βοκκλῆ εἰς τὴν ἐν Ν. Φαλήρῳ ἔπαυλίν της.*

— *Σ' ἕνα ἀριστοτεχνικὸ σαλόνι μὲ ἔπιπλα παλαιὰ σὲ βαθύχρυσο πλαίσιο, διακρίνομεν κ. Ἀραβαντινοῦ μὲ μπὲζ ζωρζέττ, Μὶς Ζαλοκώστα μπλὲ νουὶ κρὲπ-σατέν, κ. Παναγιωτοπούλου ζωρζέττ μπορντώ, Μὶς Γ. Μαυρομάττη νοστιμωτάτη καὶ ντυμένη μὲ πολὺ γοῦτο μὲ κρὲπ-σατὲν μπὲζ συνδυασμὸς θαμποῦ καὶ γναλιστεροῦ μεταξωτοῦ καὶ βελούδινο μαντὼ στὸν ἴδιο τόνο γαρνιρισμένο μὲ γοῦνες, κ. Γεωργιάδη μὲ σύνολον μπὲζ ροζέ.*

Ἡ Μονταὶν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε εἰς κομψὸν τεῦχος «*Ἡ καρδιὰ μιᾶς Ἀμαρτωλῆς*» διήγημα τοῦ κ. Σώτου Βουρλέκη. Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

— Κυκλοφορεῖ εἰς φυλλάδια τὸ ἀριστούργημα τοῦ Εὐγ. Σύη «*Ὁ Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος*».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἡ ὑποχρεώσεις τοῦ γιατροῦ. Ὁ δόκτωρ Χέϊμ καὶ ἡ ἑτοιμόγεννη. «Δὲν θὰ πάω πουθενά!» Ἡ ἀγωνία τῆς γυναίκας του. «Θὰ πάω!...» Ἡ συνείδησις τοῦ ἐπιστήμονος κλπ.

Ὁ διάσημος ἰατρὸς τοῦ Βερολίνου Δρ Χέϊμ ἐπέστρεψεν ἕνα βράδυ στὸ σπῆτι του κουρασμένος ἀπὸ τὶς πολλὲς ἰατρικὲς ἐπισκέψεις ποὺ εἶχε κάνει ὅλη τὴν ἡμέρα.

— Στὸν κόρακα τέτοιο ἐπάγγελμα! εἶπε μὲ ἀγανάκτησι στὴ σύζυγό του. Δὲν μπορῶ νὰ ὑποφέρω τόση κούρασι. Εἶμαι πολὺ ἐξηντλημένος καὶ ἔχω ἀνάγκην ἡσυχίας. Πὲς εἰς τὸν θυρωρόν, ὅτι σήμερα δὲν δέχομαι κανένα. Πρέπει νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ὑγεία μου, ἡ ὁποία μπορεῖ κατόπιν νὰ ὠφελήσῃ μυριάδας ἀσθενῶν...

Σὲ λίγο ἦταν στὴν κρεβατοκάμαρά του βυθισμένος σ' ὕπνο βαθύ...

Ἡ γυναῖκα του ἐκάθησε μόνη της καὶ ἐσκέπτετο τοὺς κόπους στοὺς ὁποίους ὑπεβάλλετο ὁ σύζυγός της, ὅταν ἔξαφνα ἄκουσε τὸ κουδοῦνι. Ἔτρεξε στὴν πόρτα καὶ ἄκουσε ἕναν ἄνθρωπο νὰ ἐρωτᾶ τὸν θυρωρὸ ἂν ὁ Δρ Χέϊμ εἶνε στὸ σπίτι. Ὁ ἄγνωστος παρακαλοῦσε θερμὰ ὅπως ἡ Ἐξοχότης του τρέξῃ γρήγορα νὰ σώσῃ τὴν κυρία του, ἡ ὁποία ἐκινδύνευνε πάνω στὸν τοκετό. Ὁ θυρωρὸς ἐξετέλεσε πιστὰ τὴν διαταγὴ τοῦ κυρίου του καὶ ἔδιωξε τὸν ξένο ἀφοῦ τὸν συνεβούλεψε ν' ἀποταν θῇ σὲ ἄλλον γιατρό. Ἡ σύζυγος τοῦ Χέϊμ, ἡ ὁποία ἦταν πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα ἄκουσε φυσικὰ ὅλη αὐτὴ τὴ συζήτησι καὶ βρέθηκε σὲ δύσκολη θέσι. Ἀν ἑνὸς ἠσθάνετο λύπην γιὰ τὴν κούρασι τοῦ συζύγου της, ἀπὸ τὸ ἄλλο ὅμως μέρος ἐσκέπτετο τί μποροῦσε νὰ προσφέρῃ ὁ ἄνδρας της αὐτὴ τὴ νύχτα στὴν δυστυχισμένη γυναῖκα ποὺ ἐπάλαιεν ἴσως μὲ τὸ θάνατο. Ἡ ζωὴ δύο ὑπάρξεων, τῆς μητέρας καὶ τοῦ τέκνου, εὑρίσκοντο εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνο! Ἐπὶ τέλους πῆρε τὴν ἀπόφασί της καὶ μπῆκε στὴν κρεββατοκάμαρα τοῦ ἀνδρός της. Ὅταν ὅμως τὸν εἶδε νὰ κοιμᾶται τόσο βαθειὰ καὶ τόσο ἥσυχα συνεκινήθη μέχρι δακρύων καὶ ἔφυγε ζητοῦσα νὰ παρηγορηθῇ μὲ τὴν σκέψι, ὅτι θὰ εὑρίσκετο ἄλλος γιατρὸς νὰ βοηθήσῃ τὴν γυναῖκα ἐκείνην.

Σὲ λίγο ἄκουσε πάλιν τὸ κουδοῦνι καὶ ἔτρεξε φορισμένη κάτω. Ἦταν ὁ ἴδιος ἄγνωστος, ὁ ὁποῖος εἶχε ξαναγυρίσει μὲ δακρυσμένα τὰ μάτια του καὶ ἐπανέλαβε τὴν παράκλησί του.

Ἡ γυναῖκα τοῦ γιατροῦ δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ πειὰ τὴν συγκίνησί της. Ἔτρεξε πάλι στὴν κρεββατοκάμαρα τοῦ συζύγου της καὶ κλαίγοντας τοῦ διηγήθη τὰ διατρέχοντα.

— Δὲν ἀνέχομαι πειὰ νὰ μ' ἐνοχλοῦν, ἀπήντησε ὁ γιατρός, ἂς πᾶνε σὲ κάποιον ἄλλον, μπορεῖ νὰ μὴν εἶνε ὁ κίνδυνος σπουδαῖος! ἄφησέ με ἥσυχο! Καὶ ἐγύρισε ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρό...

Ἡ κυρία του ποὺ ἦταν τώρα ἀναγκασμένη νὰ διώξῃ καὶ πάλι τὸν ξένο βρισκόταν στὴν ἐσχάτη ἀπελπισία. Ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν κρεββατοκάμαρα, ἐπῆγε στὸ ἄλλο δωμάτιο, κάθισε στὸ τραπέζι καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Σὲ λίγες στιγμὲς ἄκουσε θόρυβο στὴν κρεββατοκάμαρα τοῦ ἀνδρός της. Ἔτρεξε τότε καὶ τὸν εἶδε νὰ ντύνεται.

— Πηγαίνεις λοιπόν; φώναξε γαρούμενη;

— Ναί, ἀπήντησε ὁ γιατρὸς ψιθυριστά. Μήπως μπορῶ νὰ κάνω κι' ἀλλοιῶς; Αὐτὴ ἡ κατηραμένη συνείδησις δὲν ἀφίνει τὸν ἄνθρωπο νὰ ἡσυχάσῃ οὔτε μιὰ στιγμή. Μὲ ὅλη τὴν κούρασί μου δὲν μπόρεσα νὰ κλείσω μάτι.

Καὶ ἀμέσως πῆρε τὸ καπέλλο του καὶ τὸ μπαστοῦνι καὶ ἔφυγε γρήγορα-γρήγορα.

Ἡ γυναῖκα του περίμενε ἀνυπόμονη τὴν ἐπιστροφή του. Σὲ τρεῖς ὧρες ὁ γιατρὸς γύρισε καταχαρούμενος.

— Δὲν μπορῶ, γυναῖκα μου, νὰ σοῦ ἐκφράσω μὲ λέξεις τὴ χαρὰ ποὺ νοιώθω, γιατὶ ἐπῆγα, ἰῆς εἶπε. Ἔφτασα στὴν τελευταία στιγμὴ καὶ μόλις ἐπρόφθασα νὰ τὴν σώσω. Τώρα πειὰ δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνο. Ἂν δὲν ἐπῆγαινα θὰ πέθαινε χωρὶς ἄλλο! Καὶ τώρα ἑτοίμασέ μου τὸ τσάϊ. Ποτέ μου δὲν ἤμουν τόσο εὐτυχισμένος ὅσο τώρα. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἡ συνείδησίς μου, αὐτὸ τὸ κατηραμένο πρᾶγμα ποὺ ἔχουμε μέσα μας, εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη μὲ τὸν ἑαυτό μου!...

ΤΑ ΓΕΛΙΑ ΣΟΥ

Τ' ἀξέχαστο τὸ δειλινὸ ποὺ σοῦ ἔστησα καρτέρι,
Κεῖ ποὺ μονάχη γύρευες νὰ βρῇς τὸ μονοπάτι,
Θυμᾶσαι πὼς σὲ τράβηξα στ' ἀγαπημένα μέρη...
Ἐγὼ γεμάτος ἔρωτα. Ἐσὺ χαρὲς γεμάτη.

Τὰ πράσινα χαμόδεντρα στὸ πλάϊ τους μᾶς δεχτῆκαν...
Καὶ τὴν αὐγὴ ποὺ διάβαινα τὰ εἴδα ποὺ εἶχαν ἀνθίσει,
Κ' εἶπα: τὰ τόσα γέλια σου, καλή, δὲν ἐχαθῆκαν,
Τὰ κλωναράκια ἀποβραδὶς τἄχουν ἐδῶ κρατήσει.

Ρ. Γκόλφης.